non a principe delegatus nec ab alio. ſꝫ ante imperatoriã
maieſtatẽ creat⁹. cuius officiũ erat in ꝓuincijs dirigi. ſ. i re
gno tributarijs vt ꝑ eũ ꝓuinciales ſua negocia expedirẽt.
hic vero pluries nõ põt vti faſcibus ꝙꝫ ſexies. nemo eniꝫ ſe
ptimo ẽ creat⁹ ꝓconſul. ⁊ niſi ſemel ꝓconſulatus fungeba
tur iſignijs. ⁊ ĩ ꝓuincia ad eũ ꝑtinebat vt ad quoſcũqꝫ ma
giſtrat⁹ reſpiceret. ff. de offi. ꝓconſul. l. ꝓconſules

¶ Procõſulis legatus ẽ cui procõſul prouinciaꝫ ingreſſus
mandat iuriſdictionem.

¶ Procurator eſt q aliena negocia mãdato ſibi a domino
facto gerẽda gratuite ſuſcipit plura vl' vnũ. ff. de neg. ge. l.
ij. §. negociũ. ⁊ ff. vi. bo. rap. l. ij. §. qꝺ ait. ⁊ dicit̃ gratuite: qꝛ
ſi iteruenit merces nõ eſt ꝓcurator ſed locator operaꝝ. dr̃
mãdato dñi ad excludẽdũ tutorẽ curatorẽ collegia ⁊ pre
latos eccleſiaꝝ q ꝓcuratores conſtituere non poſſunt ſed
ſindicũ vel actorẽ. ⁊ que ſit dr̃ia ĩter ꝓcuratorẽ ⁊ ſindicũ
actorẽ ⁊ vicedominũ notat̃ de ſindi. c. i. de offi. or. cũ vos. ⁊
ꝯſtituit̃ mãdato gñali vel ſpãli. ff. eo. ti. l. i. ⁊. ff. man. l. ſi re
munerãdi. §. i. Uel ſic. ꝓcurator dr̃ is q ĩ iudicio vel ex̃ mã
dato dñi negocia adminiſtrat agẽdo vel defẽdẽdo. l. i. §. i.
ff. eo. ti. iter quẽ ⁊ aduocatũ hec eſt dr̃ia qa ꝓcurator cãm
abſentis tractat. aduocat⁹ vero cãꝫ pñtis: vterqꝫ tamẽ po
ſtulare dr̃. vel ſꝫm canon. oĩs adminiſtrator rite dr̃ ſeu vo
cat̃ ꝓcurator. vt. i. q. ij. ſaluator. Nam ꝓcurator eſt nomẽ
gñale ad quẽlibet adminiſtratorẽ ⁊ ꝑ ſequẽtia que tradũ
tur in ꝯſtitutione reſtrĩgit̃ ad id de quo agit̃. oꝫ etiaꝫ offi
ciũ ꝓcuratoris eſſe gratuitum. qꝛ ſi qd recipit facit contra
bonos mores. ⁊ hoc ĩtelligit̃ qñ paciſcit̃ vt habeat certam
ꝑtem eius de quo eſt q̃ſtio. qꝺ non lꝫ. põt tñ licite recipere
ſalariuꝫ ꝓ labore ſuo. Et nota ꝙ duplex eſt ꝓcurator. ſ. ad
iudicia ⁊ ad negocia. q̃ differunt ĩ tribus qꝛ pᷓmo ꝓcurator
ad iudicia nõ ꝯſtituit ꝓcuratorẽ aliũ niſi poſt litis ꝯteſ. cũ
iam eſt dñs litis ⁊ ante litis ꝯteſt. aliũ ꝓcuratorẽ dare nõ
põt nec tutorẽ niſi ſit ꝓcurator in rẽ ſuã q añ ⁊ poſt lit. cõ
te. ꝯſtituere põt. Sꝫ ꝓcurator ad negocia ꝯſtituere poteſt
libere aliũ ꝓcuratorẽ quẽcũqꝫ vult. c. i. de ꝓcura. li. vi. Se
cunda dr̃ia habet̃ in. c. q generaliter. in fi. de ꝓcura. li. vi.
qꝛ pᷓmus nõ dat̃ niſi maior. xxv. ãnoꝝ. ſcꝺs vero poſt. xvij
annos. Tertia dr̃ia habet̃ de reſcrip. c. ex ꝑte ꝺcani. Et no
ta optimã rõnẽ pᷓme dr̃ie iſtoꝝ ꝓcuratorũ: qꝛ negociuꝫ ex̃
iudiciũ ſumit originẽ a miniſtro. ⁊ poſtea trãſit in dñm. l.
q̃cũqꝫ gerimus. ff. de ac. ⁊ ob. ſed in iudicio negociuꝫ origi
naliter eſt in dño: ⁊ poſtea trãſfũdit̃ in ꝓcuratorẽ. l. ſi ꝓcu
rator meus. ff. de nego. geſt. Et dicit Ludo. de roma in ſin
galaribus ſuis ꝙ procurator ꝯſtitutus ad agendũ cenſet̃
etiã ꝯſtitutus ad defẽdendũ. vt. l. vnicus. §. penã. ff. de ꝓ
cura. Et hoc verꝝ eſt ĩ ꝓcuratore actoris. ſecus ĩ procurato
re rei. qꝛ lꝫ ſit ꝯſtitutus ad defendẽdũ. non tamen ad agẽ
dum. Et dicit idẽ ꝙ de hoc ẽ caſus vnic⁹ in. c. cõſtitutus de
procur. legiſtis penitus ĩcognitus. ⁊ ẽt nõnullis canoniſtis
⁊ dicit eſſe mirabilẽ tex. bene mẽti tenẽdũ. Procuratoriũ
⁊ mandatũ differunt. ſicut etiã eſt dr̃ia ĩter lr̃as procura
torias. ⁊ lr̃as de rato. de hoc vide de reli. do. c. cũ dilectus.
in glo. i. de offi. dele. c. corã. Et nota ꝙ ꝓcuratoriũ manda
tum dꝫ fieri legal'r. Ad qꝺ q̃ttuor exigunt̃. Primũ vt diri
gat̃ aduerſario. cui etiã mãdati reuocatio ẽ ĩſinuanda vel
ſaltẽ iudici cui fides ẽ faciẽda Scꝺm vt cõtineat noĩa iſti
tuẽtis ⁊ ĩſtituti. Tertiũ nomẽ iudicis coram quo procura
tor dꝫ expiri. Quartũ cãꝫ ĩ qua. dũ corã iudice eodeꝫ pl'es
cãs hꝫ ĩſtituẽs. qꝺ a notarijs bñ ẽ notandũ.

¶ Prodigus eſt q neqꝫ tp̃s neqꝫ finẽ expẽſaꝝ aduertit. ne
qꝫ modũ. ff. de cur. furi. l. i. ſed bona ſua dilapidãdo ⁊ diſſi
pãdo profũdit. cui ĩterdicit̃ bonoꝝ adminiſtratio a iudice
ꝑ legẽ. xij. tab'laꝝ. vel alias a lege. vt qꝛ ĩ. l. iul'. maieſta. cõ
miſit. vt. C. ad. l. iul'. maieſta. l. fi.

¶ Prodigiũ neutri gñis eſt cibus ĩfra proximos dies ipſis
prodigis cuꝫ ĩterdicit̃ eis bonoꝝ adminiſtratio plerũqꝫ a
fiſco ꝑſtitus. vt. ff. ꝺ offi. ꝑtor. l. plebiſcit'. Et accur. ĩ gl. ij. l.
q̃cũqꝫ pro reliqs prodigoꝝ. C. de fide ĩſtru. li. x.

¶ Probate caſtitatis dr̃ q non manifeſte appet ĩcõtinens
ca. a multis. de eta. ⁊ quali.

¶ Programa ſꝫm quoſdã dicit̃ ꝑcedens ſcriptura que per
plures prouincias ſiue loca deſtinat̃. Sed ſecunduꝫ Aço.
in ſum. C. eo. ti. eſt ſcriptura publice propoſita. vt ibi dicit̃
in. §. mutationes

¶ Proheres eſt q putat ſe heredem eſſe cum non ſit. l. pro
herede. ff. de peti. here.

¶ Prohemiũ eſt ſermo gñãlis. preambulãs in pᷓncipijs li
broꝝ oñdẽs in generali que poſtea ꝯtineant̃ ĩ ſpãli. inter
dũqꝫ alia pleraqꝫ ꝯplectẽs. vt not. Jo. an. ĩ exordio clemẽ.
ſuper verbo quoniam.

¶ Prohibita ĩtelligunt̃ oĩa q̃ non ſunt cõceſſa. vt in. c. iter
corꝑalia. de trãſla. lꝫ videat̃ ar. ꝯtra. ꝙ oĩa ĩtelligant̃ ꝯceſ
ſa q̃ nõ ſunt exp̃ſſe ꝓhibita. Jdeo nota ꝙ vbi aliqua conſti
tutio ꝓmulgat̃ affirmatiue. ſemꝑ ĩtelligit̃ cõceſſũ qꝺ nõ
ĩuenit̃ prohibitũ. exemplum. xxxi. q. i. c. vlti. vbi dr̃. Qꝛ ſi
dormierit vir ei⁹ cui vult nubat in dño. Non dicit̃ duobus
vel trib⁹. vñ põt cõtrahere cũ his oĩbus. vbi vero promul
gat̃ nagatiue ſꝑ ĩtelligit̃ prohibitũ niſi inueniat̃ ꝯceſſum.
maxime vbi fuit eadẽ rõ. vt cũ dicit̃. Nõ occides. hoc nul
li licet niſi ĩueniat̃ expreſſũ. vt in iudice cui lex hoc conce
dit ſꝫ her. in glo. ĩter corꝑalia. ꝑal. Põt etiã dici ſꝫ ꝙ no.
ibidẽ ꝙ hec regula. ſ. qꝺ nõ eſt ꝯceſſũ ĩtelligit̃ prohibituꝫ
habeat locũ in iudicijs ⁊ ꝯtractibus ſtricti iuris vt in arbi
trijs ⁊ ꝑuilegijs ⁊ ĩ reſcriptis licitis. Hec aũt regula. qꝺ nõ
ẽ exp̃ſſe ꝓhibitũ ĩtelligit̃ cõceſſum. locũ habet in iudicijs
⁊ ꝯtractibus bonefidei. in beneficijs. abſolutionibus. ⁊ in
edictis prohibitorijs. Jn illis enĩ q̃libet admittit̃ qui non
ꝓhibet̃. vt ĩ edicto de ꝓcur. teſti. ⁊ matri.

¶ Proditor ẽ q ſecreta ſibi ꝯmiſſa reuelat. de peni. di. vi.
ſacerdos. ⁊ de pe. ⁊ remiſ. omnis vtriuſqꝫ. Et de multiplici
ſpecie ꝓditoꝝ nota. ĩ. c. clericus. xlvi. di.

¶ Proiectũ dr̃ q̃dã genus edificij qꝺ nulla colũna ſuppo
ſita ita edib⁹ appẽdet vel menib⁹ vt terraꝫ non tangat. Et
alio mõ dicitur appendix.

¶ Promulgare legẽ eſt eã ꝯdere. ⁊ ꝯditã recitare. ꝓferre.
ꝓnũciare. patefacere. ꝓdere. vel manifeſtare.

¶ Promiſſionẽ cõmitti dicimus qñ ꝓuenit in eũ caſũ vt
ea aliqd peti poſſit. vbi grã. ꝓmiſi tibi equũ. ſi nõ darẽ eũ
eo die promiſi me tibi datuꝝ cẽtũ aureos. ſi mõ eo die nõ
darẽ tibi equũ ꝯmittit̃ ꝓmiſſio vl' ſtipl'atio cẽtũ aureoꝝ.

¶ Promiſſio ⁊ repromiſſio ſic differũt. qꝛ ꝓmittẽdo nego
ciũ ĩchoamus. ſꝫ repromittẽdo adĩpletũ cõſolidamus. Et
ẽ repromiſſio q̃ſi iterata ꝓmiſſio. vt res magis ſit ĩ ſecuro
ſic fit ĩ ſcꝺ vbi fideiuſſio ĩteruenit. nã debitor ꝓmittit. ⁊ fi
deiuſſor repromittit. vel poti⁹ ⁊ melius fideiuſſor ꝓmittit
ſꝫ debitor vice v̾ſa qꝫ pluries repromittit.

¶ Pronepos ẽ fili⁹ nepotis ſicut ꝓneptis ẽ filia neptis.

¶ Propetarius idem eſt quod dominus. ſcꝫ qui cuiſqꝫ rei
ꝓprietatem haber.

¶ Prorogare eſt prolõgare. producere. vel pᷓmũ tẽpus ex
tendere. ff. de iudici. l. i. de offi. dele. p. ⁊. g.

¶ Prorogatio fit de tp̃e ad tp̃s. c. de cauſis. ꝺ off. dele. ⁊ fit
ẽt ꝺ re ad rẽ. ff. de iudi. l. de q̃ re. §. i. ⁊. c. cũ oli. de offi. dele.
verſus fi. Jtẽ de ꝑſona ad ꝑſonã ẽt altera ꝑte iuita. ca. i. de
alie. mu. iu. cau. fac. Jtẽ fit ꝺ iudice ad iudicẽ. ff. de iudi. l. i
vbi no. ꝙ fũdamẽtũ ꝓrogationis eſt iuriſditio. g̊ in iudicẽ
nõ habẽtẽ iuriſditionẽ nõ poteſt fieri ꝓrogatio qa non en
tis non ſunt qualitates. l. eius qui in prouincia. ff. ſi cer. pe.
⁊. c. ad audientiam. ij. in fi. de ec. edi. aliud fundamentum

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/erfordensis1491/0123
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST